

[Steffensen]

med tilfredshed, at Lomékonvention II er en udvidelse og en forbedring af Lomékonvention I, og her vil jeg gerne nævne, at der heri netop peges på, at der skal afsættes flere penge og flere midler til u-landene.

Kristeligt folkeparti vil derfor stærkt henstille til regeringen, at man udnytter disse muligheder, således at u-landsbistanden også ad den vej forøges betydeligt; netop overskudslagrene, som vi nu i dag har hørt temmelig meget om, af mejeriprodukter skulle jo være egnede dertil. Hertil kommer imidlertid, at Lomékonvention II også forbedrer mulighederne for samarbejdet mellem industri- og udviklingslandene. Den såkaldte stabexordning er også blevet udvidet i Lomékonventionen, og det vil sige, at der er blevet en stabilisering for råvarepriser, der medtager flere råvarer end før, f. eks. visse mineraler, og der er endvidere indført større sikkerhed for investeringer i u-landene.

Disse tilskyndelser til større handelssamkvem mellem EF og u-landene til fordel for u-landene ønsker kristeligt folkeparti udnyttet bedst muligt. Kristeligt folkeparti ønsker, at u-landsstøtten og -bistanden gennem EF styrkes, og at man til enhver tid er opmærksom på, om overskudslagre af fødevarer i det hele taget kan anvendes som hjælp til de store dele af verden, der lever på sultegrænsen.

Kristeligt folkeparti er tilfreds med landbrugsministerens bemærkninger om, at regeringen ikke fuldt ud kan tilslutte sig Kommissionens principper vedrørende spareforslagene, og at regeringen ikke vil acceptere løsninger, der beskærer den fælles landbrugspolitik på en sådan måde, at Danmarks interesser bliver alvorligt berørt.

Kristeligt folkeparti takker begge ministre for deres redegørelser. Vi tager dem til efterretning med disse bemærkninger og kan ikke stemme for retsforbundets m.fl.s forslag til motiveret dagsorden.

Alfred Hansen (DR):

Så godt som alle ordførere har givet udtryk for, at denne specielle EF-debat var nyttig, og det er derfor kedeligt at måtte konstatere, at medierne – specielt TV – ikke har vist samme opmærksomhed om denne debat, men at de derimod glimrer ved deres fravær. Men jeg tør næsten love befolkningen og forsamlingen, at TV vil indfinde sig om et

par timers tid, for da skal der være møde i PØ-udvalget, hvor man skal diskutere, om skatteministeren bør hedde Karl, Knud eller Anders, for det er for medierne meget mere interessant end at diskutere, om Danmarks situation i EF vil blive forringet, om det vil koste de danske forbrugere og de danske producenter milliarder af kroner fremover, og om hele landbrugspolitikken står foran at falde på gulvet.

Dette er uanstændig proportionsforvrængning, det er et misbrug af statsmonopolet, og det er ikke udtryk for, at man giver en alsidig orientering.

Men det er altså beklageligvis de vilkår, som dansk politik må leve under, og man kan blot håbe, at alle partier vil gøre deres indflydelse gældende, for at også den slags debatter, som finder sted i dag, får en mulighed for at blive kommunikeret ud til befolkningen.

Vi ved, at EF har stået på debatlisten gennem mange år, og den toppede vel i 1972, hvor det danske folk skulle tage stilling til, om Danmark fortsat skulle have en eksistensberettigelse, om dansk landbrug skulle have en overlevelsesmulighed, og siden har man forsøgt at diskutere det ikke mindst i forbindelse med EF-valget i 1979. Jeg skal da sådan set ikke beklage, at man ikke ønsker at give EF-situationen en særlig gunstig behandling i TV, men jeg kunne ønske, at TV forsøgte at analysere, hvad det er, EF har udviklet sig til, og hvad det er for en situation, EF står i i dag, og dermed hvilken situation Danmark står i.

Det var helt rørende at høre landbrugsministeren tale om, at udbud og efterspørgsel inden for landbrugssektoren desværre ikke rigtig kunne slå igennem. Ja men det er jo det, hr. landbrugsminister, man efter alle kunstens regler har forsøgt at sætte ud af kraft, dels ved at lægge afgifter på produktion, dels ved at give tilskud til produktion. Man har jo netop bestræbt sig på at sætte den frie markedsmekanisme ud af spil, og det synes jeg der er god grund til at bebrejde ikke bare regeringen, men også de partier, som i det hele taget fortsat synes, at EF er alle tiders lyksalighed.

Jeg synes også, det er beskæmmende at se den udvikling, som har været gældende, siden vi blev medlem af EF for 7-8 år siden, hvor der netop blev sagt, at nu skulle det